A° 1896. N°. 10.

PUBLICATIE-BLAD.

BESCHIKKING

van den 21 September 1896 No. 504,

bepalende de opneming in het Publicatie-blad van het op 2 Februari 1895 te 's Gravenhage tusschen Nederland en Liberia gesloten verdrag tot regeling van de wederzijdsche uitlevering van misdadigers.

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

Van den Minister van Koloniën ter afkondiging ontvangen hebbende een exemplaar van het op 2 Februari 1895 te 's Gravenhage tusschen Nederland en Liberia gesloten verdrag tot regeling van de wederzijdsche uitlevering van misdadigers, dat blijkens artikel 15 ook voor de Nederlandsche Koloniën van kracht is;

Heeft de opneming daarvan in het Publicatie-blad bevolen.

BARGE

De Gouvernements-Secretaris,
C. MULLER.
L. G. S.

Uitgegeven den 28n. September 1896.

De Gouvernements-Secretaris,
C. MULLER.
L. G. S.

Her Majesty the Queen of the Netherlands and in Her name Her Majesty the Queen-Regent of the Kingdom and His Excellency the President of Liberia, being desirous of concluding a treaty to deliver up criminals, have appointed for that purpose their plenipotentiaries:

Her Majesty the Queen-Regent of the Kingdom of the Netherlands:

jonkheer John Röell, Minister of Foreign Affairs, William van der Kaay, Minister of Justice, and James Henry Bergsma, Minister of the Colonies;

and His Excellency the President of Liberia:

Dr. Henry Peter Nicholas Muller, Consul-General of the Republic of Liberia for the Kingdom of the Netherlands;

who after having communicated to each other their respective full powers, found in good and due form, have agreed upon and concluded the following articles:

Article I.

The Government of the Netherlands and the Government of Liberia engage to deliver up to each other those persons who, being accused or convicted of a crime or offence committed in the territory of the one party, shall be found within the territory of the other, under the circumstances and conditions stated in the present treaty.

Article II.

Persons shall be delivered up, according to the provisions of this convention, who shall have been charged with, or convicted of, any of the following crimes:

1°. *a.* Attempt made against the life or liberty of the King, Queen-regnant, Regent, of the President of the Republic, or other Head of a friendly State, or undertaken with a view to render Them incapable of reigning;

b. Attempt against the life or liberty of the Queen non-regnant, of the Heir presumptive of the Throne or of a Member of the Reigning Family;

2°. Murder, including infanticide, manslaughter;

3°. Rape, bigamy, abortion;

4°. Violence which has caused a serious bodily injury or death, or serious violence;

5°. Arson;

6°. Revolt by two or more persons on board a ship on the high seas against the authority of the master;

7°. Burglary, or the corresponding crime in the Netherland law under the description of thefts committed in an inhabited house by night, by breaking in, by climbing, or forcibly.

8°. Robbery, or the corresponding crime punished in the Netherland law under the description of theft committed with violence or by means of threats;

9°. Forgery or the utterance of forged papers, including the forgery or falsification of official acts of the Governement or public authority or courts of justitie, affecting the title or claim to money or property;

10°. The counterfeiting, falsifying or altering of money, whether coin or paper, or of instruments of debt created by national, state, provincial or municipal governements, or coupons therof, or of banknotes, or the utterance or circulation of the same, or the counterfeiting, falsifying or altering of the seals of State;

11°. Perjury;

12°. Bribery of public officers, so far as the laws of the two Countries permit extradition on this ground; malversation in office; embezzlement committed by officers or by those regarded as such;

13°. Embezzlement by any person or persons hired or salaried, to the detriment of their employers, when the offence is subject to punishment by emprisonment by the laws of both Countries;

14°. The unlawful act, committed intentionally, of sinking, wrecking, destroying, rendering unfit for use, or injuring a vessel, when there may result from the same a danger of life for others;

15°. Kidnapping of minors, defined to be the abduction or detention of a minor for any unlawful end;

16°. Swindling;

17°. Larceny, defined to be the theft of effects, personal property or money;

18°. Wilful and unlawful destruction or obstruction of railroads, which endangers human life;

19° Fraudulent bankruptcy.

The attempt to commit, and participation in, the offence are included in the preceding list, when they are punishable under the laws of the Country from which the extradition is asked.

Article III.

The provisions of this convention shall not apply to any crime or offence of a political character, nor to acts connected wiht such crimes or offences, and no person, surrendered under the provisions of article II hereof, shall in any case be tried or punished for a crime or offence of a political character nor for any act connected therewith, committed previously to his extradition.

Article IV.

The extradited person shall neither be prosecuted nor punished in the Contry, to which the extradition has been granted, for any punishable offence whatever not provided for by the present convention, and committed prior to his extradition, nor shall he be extradited to a third State without the consent of that granting the extradition, unless he has had the opportunity again to leave the Country aforesaid during three months after he has been tried, and, in case of condemnation, after he has served his sentence or been pardoned.

No more shall he be prosecuted or punished for a punishable offence provided for by the convention and committed prior to his extradition, without the consent of the Government that has surrendered him, and which, if found desirable can require the production of one of the documents mentioned in article XI of the present convention. This consent however will not be necessary, if the accused person himself should have asked for trial or for serving his sentence, or if,

within the aforesaid lapse of time, he has not left the territory of the State, to which he has been surrendered.

Article V.

A fugitive criminal shall not be surrendered under the provisions hereof when, by lapse of time, he is exempt from prosecution or punishment for the crime or offence for which the surrender is asked, according to the laws of the Country from which the extradition is demanded, or when his extradition is asked for the same crime or offence for wich he has been tried, convicted or acquitted in that country, or so long as he is under prosecution for the same.

Article VI.

If the person whose extradition may be claimed pursuant to the stipulation hereof, be actually under prosecution for a crime or offence in the country where he has sought asylum, or shall have been convicted thereof, his extradition may be deferred until such proceedings be terminated, and until such criminal shall be set at liberty in due course of law.

Article VII.

If the person claimed by one of the Parties hereto shall also be claimed by one or more Powers, pursuant to treaty provisions on occount of crimes committed within their jurisdiction, such criminal shall be delivered in preference in accordance with that demand which is the earliest in date.

Article VIII.

Neither of the contracting Parties shall be bound to deliver up, under the stipulations of this convention, its own citizens or subjects.

Article IX.

The expenses of the arrest, detention, examination and transportation of the accused shall be paid by the Government which has preferred the demand for extradition.

The extradition shall take place on board the vessel designated by the diplomatic or consular officer of the Government making the demand and only in one of the harbours wich are opened to international trade.

Article X.

All articles found in the possesion of the fugitive criminal at the time of his arrest, which were obtained through the com mission of the act of which he is convicted or with which he is charged, or which may be material as evidence in making proof of the crime, shall, so far as practicable according to the laws or practice in the respective Countries. be delivered up with his person at the time of surrender. Nevertheless, the rights of third parties, with regard to all such articles, shall be duly respected.

Article XI.

Extradition shall be requested through the diplomatic or consular channel, and shall be granted only on the production of the original or of an authenticated copy of either:

·. the sentence of condemnation or

b. bill of indictment or commitment for trial together with the warrant of arrest or

c. the warrant of arrest only,

drawn according to the forms prescribed by the laws of the State, making the request, and setting forth the offence in question with sufficient clearness to enable the State on which the demand is made to decide whether, under its laws, the case is one provided for by the present convention, and also indicating the penal provision applicable thereto.

Article XII.

It shall be lawful for any competent judicial authority of the Netherlands or of Liberia upon production of a certificate, issued by the Minister of Foreign Affairs or by the Secretary of State, that request has been made by the Government of Liberia or of the Netherlands for the provisional arrest of a person convicted or accused of the commission therein of a crime extraditable under this convention, to issue his warrant for the apprehension of such person. But if the formal requisition for surrender, with the documentary proof herein before prescribed, be not made as aforesaid by the diplomatic agent or consular officer of the demanding Government within three mounths from the date of the arrest of the person convicted or accused, the prisoner shall be discharged from custody.

Article XIII.

When, in the prosecution of a criminal, not political case, one of the Gouvernments shall deem it necessary to examine witnesses in the other State, letters rogatory shall be transmitted for that purpose through the diplomatic or consular

channel, and due answer shall be made thereto, always complying with the laws of the Country in which the witnesses are invited to appear. In case of urgency, however, letters rogatory may be directly addressed by the judicial authority in one of the States to the judicial authority in the other State.

Article XIV.

The transit through the territory of one of the contracting States of a person surrendered by a third Power to the other Party and who does not belong to the Country of transit, shall be granted on the simple production of the original or an authenticated copy of one of the legal documents, mentioned in article XI, provided that the crime which is the cause of the extradition is included in the present convention and does not fall under the stipulated exceptions, and provided that the transfer takes place so far as the escort is concerned, with the asisstance of the officers of the Country authorising the transit over its territory.

The cost of transit shall be borne by the State making the request.

Article XV.

The stipulations of the present Treaty shall be applicable to the Colonies of the Netherlands, so far as the laws for the time being in force in such Colonies will allow.

Article XVI.

The present convention shall take effect four months after the exchange of the ratifications.

After the present convention shall have gone into operation it shall continue until one of the two Parties shall give to the other six months notice of its desire to terminate it. This convention shall be ratified, and the ratifications shall be exchanged at the Hague as soon as possible.

In testimony whereof the respective plenipotentiaries have signed the present convention, in duplicate, and have hereunto affixed their seals.

Done at the Hague the 2nd February 1895.

(L. S.)	(signed)	J. Röell.
(L. S.)	(signed)	van der Kaay.
(L. S.)	(signed)	Bergsma.
(L. S.)	(signed)	Hendrik P. N. Muller.

Bladzijde 8

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden en in Hoogst-Derzelver naam Hare Majesteit de Koningin-Weduwe, Regentes van het Koninkrijk, en Zijne Excelentie de President van Liberia, wenschende een verdrag te sluiten tot uitlevering van misdadigers, hebben te dien einde tot Hunne gevolmachtigden benoemd:

Hare Majesteit de Koningin-Weduwe, Regentes van het Koninkrijk der Nederlanden:

jonkheer mr. Joan Röell, Minister van Buitenlandsche Zaken, de heeren mr. Willem van der Kaay, Minister van Justitie, en mr. Jacob Hendrik Bergsma, Minister van Koloniën;

en Zijne Excellentie de President van Liberia:

den heer Dr. Hendrik Pieter Nicolaas Muller, Consul-Generaal der Republiek Liberia voor het Koninkrijk der Nederlanden;

die na elkander hunne, in goeden en behoorlijken vorm bevonden volmachten te hebben medegedeeld, omtrent het navolgende zijn overeengekomen:

Artikel 1.

De Regeering der Nederlanden en de Regeering van Liberia verbinden zich aan elkander uit te leveren die personen welke, beklaagd of veroordeeld zijnde wegens een strafbaar feit gepleegd op het grondgebied der eene partij, zullen worden gevonden op het grondgebied der andere partij, onder de omstandigheden en voorwaarden in het tegenwoordig verdrag vermeld.

Artikel II.

Overeenkomstig de bepalingen van dit verdrag, zullen worden uitgeleverd zij, die beklaagd zijn van of veroordeeld wegens een der navolgende strafbare feiten;

1. *a.* Aanslag tegen het leven of de vrijheid van den Koning, van de regeerende Koningin, van den Regent, van den President der Republiek, of van een ander Hoofd van een bevrienden Staat, of ondernomen met het oogmerk Hen tot regeeren ongeschikt te maken;

b. Aanslag tegen het leven of de vrijheid van de nietregeerende Koningin, van den vermoedelijken Troonopvolger of van een lid van het Koninklijk Huis;

2°. Doodslag of moord, kinderdoodslag of kindermoord;

3°. Verkrachting, dubbel huwelijk, het opzettelijk veroorzaken van de afdrijving of den dood der vrucht van eene vrouw door haar zelve of door anderen;

4°. Mishandeling, die zwaar lichamelijk letsel of den dood ten gevolge heeft, of zware mishandeling;

5°. Opzettelijke brandstichting;

6°. Oproer door twee of meer personen aan boord van een schip op de hooge zee tegen het gezag van den schipper;

7°. Inbraak, of de daarmede in de Nederlandsche wet overeenkomende strafbare feiten van diefstal gedurende den voor de nachtrust bestemden tijd, in een bewoond huis door iemand die zich den toegang heeft verschaft door middel van braak of inklimming of met geweld;

8°. Roof of het daarmede overeenkomende strafbaar feit, in de Nederlandsche Wet strafbaar gesteld, onder de omschrijving van diefstal, gepleegd met geweld of door middel van bedreiging;

9°. Valschheid in geschrift, met inbegrip van officieele stukken van de Regeering of van de administratieve of rechtelijke macht, den titel of de vordering op geldswaarden of goederen aandoende of het opzettelijk gebruik maken van die valsche of vervalschte geschriften of stukken;

10°. Valsche munt en het opzettelijk in omloop brengen van valsche of vervalschte muntspeciën of muntpapier, valschheid in geschriften, schuldbrieven of certificaten van schuld van eenigen staat, provincie of gemeente, of in de daarbij behoorende dividend- of rentebewijzen, of in bankbiljetten, en het opzettelijk gebruik maken van die valsche of vervalschte stukken, het maken of vervalschen van van Rijkswege uitgegeven zegels;

11°. Meineed;

12°. Omkooping van openbare ambtenaren, voor zoover de wetten der beide Landen op dien grond uitlevering toelaten; knevelarij; verduistering door ambtenaren of daarmede gelijkgestelden;

13°. Verduistering, gepleegd in dienstbetrekking, wanneer daartegen door de wetgevingen van beide Landen hechtenis of eene zwaardere straf wordt bedreigd;

14°. Het opzettelijk en wederrechtelijk doen zinken of stranden, vernielen, onbruikbaar maken of beschadigen van een schip, indien daarvan levensgevaar voor een ander te duchten is;

15°. Wegvoering en opzettelijke onttrekking van een minderjarige aan het wettig over hem gesteld gezag tot een wederrechtelijk doel;

16°. Oplichting;

17°. Diefstal;

18°. Het opzettelijk en wederrechtelijk vernielen of belemmeren van spoorwegen; waardoor het leven van menschen in gevaar wordt gebracht;

19°. Bedriegelijke bankbreuk.

Onder de voorgaande qualificatien zijn begrepen de poging en de medeplichtigheid, voor zoover zij strafbaar gesteld zijn bij de wetgeving van het Land aan hetwelk de uitlevering wordt gevraagd.

Artikel III.

De bepalingen der tegenwoordige overeenkomst zijn niet toepasselijk op staatkundige misdrijven, noch op strafbare feiten, met staatkundige misdrijven samenhangende, en hij die ter zake van een der in artikel II genoemde strafbare feiten is uitgeleverd, kan in geen geval worden vervolgd of gestraft ter zake van een staatkundig misdrijf of van eenig strafbaar feit, met een staatkundig misdrijf samenhangende vóór zijne uitlevering gepleegd.

Artikel IV.

De uitgeleverde persoon zal niet mogen worden vervolgd noch gestraft in het Land, waaraan de uitlevering is toegestaan, ter zake van een strafbaar feit niet in het tegenwoordig verdrag genoemd en vóór zijne uitlevering gepleegd, noch aan een derden Staat uitgeleverd zonder de toestemming van den Staat, die de uitlevering heeft toegestaan, ten- ‧ j hij de vrijheid hebbe gehad om het eerstgenoemde Land

weder te verlaten gedurende drie maanden, nadat de tegen hem ingestelde vervolging zal zijn afgeloopen en hij, in geval van veroordeeling, de hem opgelegde straf zal hebben ondergaan of hem daarvan gratie zal zijn verleend.

Hij zal evenmin mogen worden vervolgd of gestraft ter zake van eene misdaad of een misdrijf, in het tegenwoordig verdrag genoemd en vóór de uitlevering gepleegd, zonder de toestemming der Regeering, die den uitgeleverde heeft overgegeven, en die, indien zij zulks wenschelijk acht, de overlegging zal kunnen vorderen van een der bescheiden in artikel XI van het tegenwoordig verdrag vermeld. Intusschen zal die toestemming niet noodig zijn, wanneer de beklaagde uit eigen beweging zal hebben verzocht terecht te staan of zijn straf te ondergaan of wanneer hij binnen den bovengenoemden termijn het grondgebied van den Staat, waaraan hij is uitgeleverd, niet zal hebben verlaten.

Artikel V.

De uitlevering zal geen plaats hebben, indien de vervolging of de straf, ter zake van het strafbare feit, waarvoor de uitlevering wordt aangevraagd, verjaard is naar de wetgeving van het Land, waaraan de uitlevering wordt aangevraagd, of wanneer de aanvraag geschiedt op grond van hetzelfde feit, waarvoor de opgeëischte persoon in het Land, waaraan de uitlevering wordt aangevraagd, heeft terecht gestaan, en ter zake waarvan hij aldaar veroordeeld, van rechtsvervolging ontslagen of vrijgesproken is, of zoolang hij ter zake van hetzelfde feit aldaar wordt vervolgd.

Artikel VI.

Indien de persoon, wiens uitlevering krachtens de bepalingen dezer overeenkomst kan worden aangevraagd, ter zake van een strafbaar feit vervolgd wordt of veroordeeld is in het Land, waarheen hij gevlucht is, zal zijne uitlevering kunnen worden uitgesteld totdat de vervolging zal zijn afgeloopen of totdat hij van rechtsvervolging ontslagen of vrijgesproken zal zijn.

Artikel VII.

Indien de persoon, wiens uitlevering door eene van beide contracteerende Partijen is aangevraagd, door een of meer andere Staten, krachtens bestaande verdragen wordt opge-

ëischt op grond van strafbare feiten, binnen het rechtsgebied dier Staten gepleegd, zal zijne uitlevering bij voorkeur worden toegestaan aan den Staat die het eerst de aanvraag gedaan heeft.

Artikel VIII.

Geen van beide contracteerende Partijen is, krachtens de tegenwoordige overeenkomst, verplicht tot uitlevering harer eigene onderdanen.

Artikel IX.

De kosten voortvloeiende uit de aanhouding, de gevangenhouding, het gerechtelijk onderzoek en het vervoer der beklaagden, komen ten laste der Regeering, die de aanvrage om uitlevering gedaan heeft.

De uitlevering geschiedt aan boord van het vaartuig dat door den diplomatieken of consulairen ambtenaar der aanvragende Regeering is aangewezen en alleen in een der havens, welke voor het internationaal verkeer zijn opengesteld.

Artikel X.

Al de goederen, op het oogenblik zijner aanhouding in het bezit van den voortvluchtige gevonden, welke verkregen zijn door middel van het plegen van het feit, waarvoor hij veroordeeld of waarvan hij beklaagd is, of die als bewijs of overtuigingsstukken kunnen dienen, zullen, voor zoover de wetten of het gebruik in de wederzijdsche landen zulks toelaten, te gelijk met den opgeëischte aan den opeischenden Staat worden overgegeven, met eerbiediging nochtans van rechten van derden op zoodanige goederen.

Artikel XI.

De uitlevering zal worden aangevraagd langs diplomatieken of consulairen weg en alleen worden toegestaan op vertoon van het oorspronkelijke of van een gewaarmerkt afschrift:

a. hetzij van een vonnis van veroordeeling,

b. hetzij van een vonnis van in staat van beschuldigingstelling of van rechtsingang met bevel van gevangenneming,

e. hetzij van een bevel van gevangenneming,

afgegeven in de vormen voorgeschreven door de wetgeving van den Staat, die de aanvrage doet, en waarbij het feit, waarvan sprake is, op zoodanige wijze wordt omschreven, dat de Staat, waaraan de uitlevering wordt gevraagd, in staat zij te beoordeelen of het volgens zijne wetgeving een geval daarstelt in het tegenwoordig verdrag voorzien, alsmede vermeldende de op het feit toepasselijke strafbepaling.

Artikel XII.

Iedere bevoegde rechtelijke overheid van Nederland of van Liberia zal, op vertoon eener verklaring, afgegeven door den Minister van Buitenlandsche Zaken, of door den Secretaris van Staat ten blijke dat door de Regeering van Liberia of van Nederland het verzoek gedaan is tot voorloopige aanhouding van een persoon, die veroordeeld is wegens, of beklaagd is van een aldaar gepleegd strafbaar feit, waarvoor door de tegenwoordige overeenkomst uitlevering wordt toegestaan, gerechtigd zijn een bevel uit te vaardigen tot aanhouding van dien persoon. Maar indien de formeele aanvrage niet, onder overlegging der hierboven voorgeschreven bewijsstukken zooals hierboven gezegd is, gedaan wordt door den diplomatieken of consulairen ambtenaar der Regeering van wie de aanvrage uitgaat, binnen drie maanden, te rekenen van de dagteekening van het bevel van aanhouding, zal de aangehoudene in vrijheid worden gesteld.

Artikel XIII.

Wanneer bij vervolging ter zake van een gemeen misdrijf eene der Regeeringen het hooren van getuigen, die zich in den anderen Staat bevinden, noodig oordeelt, zal daartoe eene rogatoire commissie langs diplomatieken of consulairen weg gezonden worden en zal daaraan gevolg gegeven worden met inachtneming der wetten van het Land, waar de getuigen zullen worden uitgenoodigd te verschijnen. Intusschen zal in spoedeischende gevallen eene rogatoire commissie rechtstreeks door de rechterlijke overheid in den eenen Staat kunnen worden toegezonden aan de rechterlijke overheid in den anderen Staat.

Artikel XIV.

De doorvoer over het grondgebied van een der contracteerende Staten van een door een derde Mogendheid aan de

andere Partij uitgeleverden persoon, die niet behoort tot het Land door hetwelk de doorvoer plaats heeft, zal worden toegestaan op het eenvoudig vertoon hetzij van het oorspronkelijke, hetzij van een gewaarmerkt afschrift van een der stukken genoemd in artikel XI, mits het feit, waarop de uitlevering gegrond is, in het tegenwoordig verdrag vermeld zij en niet valle onder de uitzonderingsbepalingen, en mits de doorvoer wat het medegeleide betreft, geschiede met medewerking van beambten van het Land dat den doorvoer over zijn grondgebied heeft toegestaan.

De kosten van doorvoer zullen komen voor rekening van den Staat, die de uitlevering heeft aangevraagd.

Artikel XV.

De bepalingen van het tegenwoordig verdrag zullen toepasselijk zijn op de Koloniën van Nederland, voor zoover als de wetten op dat oogenblik in die Koloniën van kracht, het zullen toelaten.

Artikel XVI.

De tegenwoordige overeenkomst zal in werking treden vier maanden na de uitwisselling der akten van bekrachtiging.

Te rekenen van hare inwerkingtreding, zal de tegenwoordige overeenkomst van kracht blijven tot zes maanden nadat zij door eene van beide Regeeringen zal zijn opgezegd. Deze overeenkomst zal worden bekrachtigd en de akten van bekrachtiging er van zullen zoo spoedig mogelijk te 's Gravenhage worden uitgewisseld.

Ten blijke waarvan de wederzijdsche gevolmachtigden de tegenwoordige overeenkomst in dubbel hebben onderteekend en van hunne zegels voorzien.

Gedaan te 's Gravenhage den 2n. Februari 1895.

(L. S.) (get.) J. RÖELL.

(L. S.) (get.) VAN DER KAAY.

(L. S.) (get.) BERGSMA.

(L. S.) (get.) HENDRIK P. N. MULLER.